

виждаме, че панонци засилили своитѣ нападения къмъ Италия и Истрия къмъ края на VI в., год. 586 — 87, 598, 600, 602. Тѣ вече завладѣли Далмация и се заселили тамъ прѣзъ царуването на Фока (602—610 год.) Тогава прѣвзели и градъ Солинъ.¹⁾ При слѣдния императоръ Ираклия били заети и другитѣ сѣверо-западни крайща на полуострова. Единственитѣ вѣсти, които дава за това Константинъ Багрѣнородни, колкото и да носятъ легендаренъ характеръ, сѣ пакъ, бидейки сглобени отъ по-стари извори, оставатъ надеждни въ своята основа. Константинъ Багрѣнородни казва за сръбско-хърватскитѣ племена и земитѣ, които тѣ заели съ позволенieto на Ираклия (610—641 г.) между друго слѣдното:

„Хърватитѣ живѣли тогава отвждъ Богивария (ἐκείθεν Βογιβαρίας), дѣто сж сега бѣлохърватитѣ. Като се отдѣлили отъ тѣхъ едно племе, именно петъ братя — Клукасъ, Ловелъ, Косенцъ, Мухло и Хърватъ, и двѣ сестри — Туга и Буга (Βοῦγα), прѣминало съ народа си въ Далмация и тамъ заварило авари, които владѣли тая земя. Като воювали нѣколко години съ тѣхъ, хърватитѣ надвили и избили частъ отъ аваритѣ, а другата принудили да се покори. И тъй, отъ онова врѣме тая страна останала подъ властѣта на хърватитѣ... Другитѣ пѣкъ хървати останала въ старата Франкия и сега се наричатъ бѣлохървати т. е. бѣли хървати... Хърватската земя захваща отъ р. Цетина²⁾ и държи крайморието до границитѣ на Истрия, именно до града Лабинъ (Ἀλβόβουν), пѣкъ се простира дори и задъ истрийската земя; а откъмъ Цетина и Хлевяна граничи съ Сърбия. Сърбия пѣкъ лежи на изтокъ отъ всички други земи, като граничи на сѣверъ съ хърватитѣ, а на югъ съ България“³⁾...

„За сърбитѣ и за земитѣ, които сега (т. е. X в.) населяватъ. Трѣбва да се знае, че сърбитѣ (Σέρβοι) произлизатъ отъ некрѣстенитѣ сърби, наричани и „бѣли“, които живѣятъ задъ Маджарско, въ земята наричана отъ тѣхъ Бойки (Βόικι). Съ тѣхъ граничи и Франкия, а сжщо и Велика Хърватия, некрѣстената, която наричатъ сжщо така „Бѣла“. Тамъ изпърво живѣли и тия сърби. Когато двамина братя, слѣдъ смъртъта на баща си, наслѣдили управлението на Сърбия, единиятъ отъ

¹⁾ Срв. Niederle, Slov. Star. II, 223 сл.

²⁾ Рѣка Цетина протича прѣзъ Босна и отчасти прѣзъ Херцеговина.

³⁾ De themat. 30.